

Redactat de NICU STEJEREL.

Redacția ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.

Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Cucu la Bocșa.

Sboară Cucu prin Bănat
Și cântă ce stă întâmplat.
În comuna cea vestită,
Bocșa română numită,
Că'n Vinerea paștilor,
Ce-i sfântă creștinilor,
S'a 'ntîmplat un lucru mare,
Ce nu are-asemănare.

În acest sat încurcat
Este-un »Ghiță« botezat
Și cu »Nasta« cununat.
Lumea vorbește-o minciună,
Că la Nasta-i gura bună
De sărut, de cuvântat...
Ba, se vorbește prin sat,
Că și popa-ă ascultat
Și Chinezul s'a 'nchinat
S'au hotărât ca să fie
Ghiță, șef de miliție
Lă ostașii ce stau rând
Și păzesc Sfîntul mormînt,
Popa deci l'ă arătat
Pe Ghiță de comandant.
Ostașii s'au supărat

De Ghiță n'au ascultat =
Iar popa s'a mâniat!

Oare care popă-o fi,
Că'n Bocșa sunt tocmai trii
Unul poartă ochielari
Și isprăvește lucruri mari;
Altu-i la chor dirigent
Și stăpân pe regiment;
Al treilea = ce gînditi-ă,
Lă biserică 'ntre sfinți
Merge cū sugarcă 'n dinți,
Dar lă ușa = Doamne sfîntei
Ii trăznește în cea minte:
Că merge 'n bisericuță
Nū la biata răchiuță...
Se lasă deci de fumat:

Și 'ncepe la tîmâiat!
Cădește odată bine
S'apoi mai lasă pe mînc...
Și-o s'flecște prin ocol
Lă birt, lă jupânul Kohl!
Aici se pînc după masă
Și bea până ochii-i iasă!

Dar acum frate creștine,
Să vă spun de el și-un bine,
Să vă spun cum s'a lăsat
De Nasta — de nas purtat:
În Vinerea păștelor,
Zi sfântă creștinilor
S'a dūs pân la birt frumos
Și-apoi s'a întors pe dos
Și s'a dūs pân' la Cristos
De cătanele le-au scos:
Pentru că n'or ascultat,
Ghiță să-i fi comandat.
Puștile le-au încuiat
Și iar în birt s'au băgat.

Cūcile până pistriță
Dū-te și spune-i lui Ghiță,
Să și radă nāsul c'o coasă,
Că-i pelea pe el prea groasă,
Și lui de nimic nu-i pasă,
Până-i Nasta sănătoasă.
Haidi-ridi, di-di-da,
Soro Nasto, nu te da!

Soro Nasto, cū-a ta soacră,
Ia pe popa și mi-l joacă
Legat de barbă cū-o ață,
Să nū-i facă la gât greață,
Și-l întoarce pe sub ciur,
Pân' a da cu nasu'n — pod!
Joacă-i Nasto, pe toți tri,
Doară s'or măi procopsi.
Ia întâi pe Bozsin Peter
Și-l netezește c'un metēr,
Ca să joacă »hipa-hipa!
Ca țiganul »hallarippa!
Apoi ia pe popa Iancū
Și fugi cu el pân' la dracū,
Că tu ești cam ușurică
Agal: cū-o mājă metrică;
Joacă-l sus pe popa Sztán
Pân' a fi: »Iancū Ișfan!
Apoi pē chinezul mare
Leagă-l la Costa 'n spinare
Și-i joacă pe toți de-a rost
Să vezi, care-ă fi măi prost?
După ce te-ai săturat
Și pe toți ni i-ai jucat
Du-te Nasto 'ntre hotară,
Să fi lumii de ocară!..

Și-acolo să te căiești
De ce lumea-o nebunești.
Apoi să te 'ntorci acasă,
Tot așa mândră și grasă,
Dar să te porți ca-o mireasă:
Că de mai faci vr'un bucluc
Nū-ți măi cântă nici un cūc!

Bârzăveanul.

Boală de — nas.

Părintele unei fete către un june pe-
țitor:

— Așa dară, D-ta vorești să iai de
nevastă pe fiica mea?... Și spune-mi ce
salar ai?

Junele: Deocamdată 3000 coroane
la an.

— Hm! Numai trei mii?... Ști d-tă,
că fetei mele banii aceștia abia i-ar fi
de ajuns pe — batiste.

— Pardon: cū n'am știut, că fata dv.
are — boală de nas!

In zilele patimilor!

Veni fiul cel prea sfânt
 Intre oameni pe pământ
 Ca să-i scoată'n libertate
 Și să-i scape de păcate!
 Să le iea de pe ochi ceața
 Ca să cunoască dulceața:
 Dulceața frățietății
 A iubirii și-a dreptății.

Acest fiu adevărat
 Azi din morți a înviat!
 Acum dar să ne 'nchinăm
 Și cu toții să strigăm:
 Mântuește-ne Isuse
 De cei ce ne 'ntind pe cruce
 Și ne fă vrednici de tine
 La împărătescul bine!

Veni neamul românesc
 Din ținutul latinesc,
 Pe unde ei ajungea
 Sălbăticia perea;
 Dar în cale le stătea
 Puternica Dacia.
 Țara ei o cuceriră
 Și pe Daci îi înblânziră,
 Trăind toți în fericire
 Și 'ndeplină mulțumire!

Dar unde e fericire
 Și dușmanii 's în pândire,
 Și chiar dela miază-noapte
 Au pornit barbare gloate
 Și-au venit și-au risipit
 Tot ce 'n cale-au întâlnit,
 Cât și Dumnezeu plângea
 De risipa ce vedea!

Dar Românii ce făceau?
 Ei de loc nu se'ngrozeau,
 Ci în mintea lor ziceau:
 »Ce e val că valul trece«...
 Noi tot aici vom petrece!
 Aici stăm, și aici vom sta,

Cât va curge Dunărea
 Și va sta Detunată!

Azi Românii-i deșteptat
 Și nu se mai dă legat
 Celor ce vor altă soarte
 Să-i croiască pân' la moarte,
 Ca jidovii lui Cristos,
 Dar truda-i fără folos:
 »Că Românii în putere,
 Și Românii'n veci nu pere!
 Nu pere, nici n'a peri,
 Ci așteaptă aceea zi,
 Când și dreptatea lui
 Din fundul pământului
 Dac'ar fi înmormântată
 Și tot va 'nvia odată:
 Cum a înviat Cristos
 Ca un soare luminos!..

I. Cucu, econom Berliște.

Mișcare multă.

Medicul: Domnule dragă, nevastă D-tale nu face destulă mișcare.

Soțul: Cum să nu facă, d-le Dr., când ea în fie-care zi se îmbracă cel puțin de șase ori.

Mai multe limbi.

Un profesor, cătră un părinte:

— Domnule iubite, nu vroiți a da fața, ca să învețe mai multe limbi?...
 — Nu, Doamne ferește! Și nevăstei mele iar sta mult mai bine, dacă ar avea numai — jumătate de limbă!

Cântecul săracului.

Doamne! mai fă vr'o schimbare,
C'au crescut darea prea mare,
Și n'am pâne, nici n'am sare.
Iar de n'am bani să plătesc
Cū esecutor mă 'ntălnesc,
Care hainele îmi strînge
Și copiii 'ncep a plînge
Nevăsta se tînguie,
Iar el tăce și le ie!
Darea-i mare, greū m'apasă,
Cât sufletul să'mi iasă.
Pentr'un zlot, dare rămasă,
Strînge tot ce află 'n casă.
Doamne! mai fă dreptate
Și-aice, la noi, pe sate.
Că de dări, și-aruncuri mari
N'am nimică în hambar;
Și de dări și-aruncuri multe
Mai n'am nimica prin curte,
Că-mi ia patu și buhaiu,
Imi ia masa și mălaiu,
Imi ia bucata sărată
Ce-i cū plînsuri căștigată,
Cū mult amar adunată
Și cū lacrimi frământată!

Eu mă frîng, asud cū sînge,
Cât de jale'mi câmpu plînge.
Lucru fără cumpătare
Și iar n'am nici de gustare:
Că bucatele le-am dat
De-am plătit darea la sāt.
C'au pus domnii dări pe noi.
Chiat cūm puni jugul pe boi.
Iar lenoși, veniți din țară,
Cînd vreau dorm, cînd vreau să =
= (scoală); =
Cînd vreau beau, cînd vreau mînică
Că-i hrănește-a noastră »brîncă«

Dam-ăș copiii să 'nvețe,
Pînă-s mici, în tinerete,
Dar nū-i mod cū straița goală
Și în spate făr-o foală.

Nū e'n țară dreptate,
Nici nū-i frică de păcatē;
Nu ni-e mumă astă țară
Ci mașteră prea amară,
Că de cele multe dări,
Trec săracii 'n alte țări
Și se duc, se prăpădesc
Șin pămîntul strămoșesc!
Câte-odată așa 'mi vine
Se mă duc în țări străine,
C'aici, acasă la noi
E nūmai năcaz și nevoi!
Înălțate Impărate,
Fă-ne și nouă-o dreptate
Să ne știm cumva 'ntr'o parte
Să scăpăm de greutate!

I. Boroancă.

Dacă vrei.

— «Eu adun oameni pentru societatea noastră antialcoolică. Nu vorești să te înscrii și d-ta ca membru?»

— «De ce nu? Bucuros, dacă plătești un litru de vin cald.»

In tren — pe sub tunel.

Eată cătră mamă:

— Vezi, mamă dragă, tinărul care se dete acūm jos din tren, cînd trecu-răm pe sub tunel, m'a sărutat de 3 ori!

— Ei, și de ce nū mi-ai spus pînă nū s'a dat jos, că ți-l frecam cū cum se cade.

Eată: Credeam că mai vine vr'ub tunel, să i-le dau înapoi.

Marșul

alegătorilor români din cercul Caransebeș.

I.

Frați Romini de omenie!
Astăzi-mine ori poimine,
Dr. Vlad din Orăștie
Pe-ale noastre plaiuri vine.
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

II.

Să eșim deci mic și mare,
Spre-a lui înșimpare.
Că-i romin adevărat,
Ca și Doda fiertat.
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

III.

Jos cu Burdea renegatul!
Peară toj ce-i trădător!
Noi nu mai voim pe altul,
Decît Vladul frățior!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

IV.

Tot rominul de-omenie,
Zice drept și adevărat:
Dr. Vlad din Orăștie
Să ne fie deputat!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

V.

Pe cînd Burdea risipește
Tot avutul strămoșesc:
Vladul luptă voiniceste!
Pentru neamul Romînesc!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

VI.

Burdea nu ne trebuiește,
Să ne fie deputat.
El jidanii îi iubește
Și de noi s'a înstrăinat.
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

VII.

Noi Rominii din graniță,
Spunem drept și adevărat,
Că nem om de-a noastră viață —
Să ne fie deputat.

Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

VIII.

Frunză verde, foi de fin!
Bate Doamne acel Romîn,
Care pentru papricaș
Va fi trădător și laș!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

IX.

Cine steagul părăsește,
Și țăa mina cu străini,
Bate-l Doamne și'l trăneste,
Și prin holdă-i crească spini!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

X.

Frunză verde țasomie!
Nei pe Vlad din Orăștie
D voim de deputat,
Că-i Romîn adevărat!
Frunză verde a bradului,
Vivat steagul Vladului!

Ghiocel.

Leac de urechi.

Servitoarea: D-le Doctor, dă-mi
ceva leac, să-mi treacă durerea de u-
rechi!

Medicul: Leac nu-ți dau, dar nu
mai un sfat: ca mai mult să nu ascuți
la ușa doamnei, — barem când sunt eu
acolo.

Că bine zici...

— Zău c'am fost de tot prost cînd m'am
însurat.

— «Că bine zici de-atunci văd că nu te-ai
schimbat de loc.

Cauză.

Nevasta: Iți spun dragă, să te lași
să nu mai glumești cu servitoarea, că
mă gîndi că ești amorezat de ea!
Sofia Las: să gîndească, barem
ne va pregăti mai bine mâncările!

Nova țărănilor.

Aș veni mîndră la voi,
Nu pot intra de gunoș,
Că gunoșu e după ușă,
Vatra-'i plină de cenușă?

Iusuram'aș însura,
Hidă tare n'aș lua,
Nici frumoasă nu'mi prea place,
Că prea mulți șogori-'mi face!

Me-'nsurai luai nevastă,
Adusei pe dracu'n casă!

Bărbate sufletul meu,
Nu'ți ajute Dumnezeu,
Cinepă ai 'seminat,
Boala-n oase mi-ai băgat,
De ia coasa ș'o cosește.
De boala mă mîntuiește,
Nu'mi da furca c'amefese,
Ci'mi îdă glaja să trăiesc!

Dacă ții lele la bine,
Iați hainele cu mine,

Că colea în valea mică,
Este-un popă ș'un vlădică,
Ne cunună pe nimica!

Vecină dragă vecină,
Ce gași la bărbat de cina?
Curechit verde din grădină,
Cu smîntînă din fînînă,
Cu unsoare de pe moare!

Nevasta 'nvalită roată,
Merge la circiumă se'mbată,
Vine-acasă rău beteagă,
Bărbatul la cap o leagă
C'un restu dela teleagă!

Vai săraca fata Dani,
Cumit-'i mai zurese banii,
Nu știu banii zutuese,
Ori păduchi-o hirătesc!

Mă iusei sara în sat,
La nevasta cu bărbat,
Să văd bine-ți insurat,

D'o îi bine se mă'nsor,
D'o îi rău se şed fecior!

Aşa zice mindra mea,
Se fac zjua ce-oiu putea,
Dar seara se merg la ea!

Măi bădiţă bădişor,
Nu'mi trimite atfia dor,
Pe gurile tuturor,
Vino singur dumniata,
Şi'mi stîmpără inima!

Ardă-l focul măritat
Că cu drag l'am aşteptat,
Şi degrab' m'am săturat
De copii şi de bărbat!

Zisa badea să mă'nsor
Să jau mamei ajutor,
S'o trîntească de cuptor,
Cîte-odată şi de vatră!

Cine bea la circumă bine
Nu'l mai vezi cu haine bune,
Făr' cu rele ca ş'a mele!

Frunză verde ruptă-n patru
Bădiu-î slugă l'impărătu,
Dar nu-e slugă pe bană
Dar slugă-n zădar trei ani!

Zisumea badea Gheorghijă
Să'mi fac vargă la cătrînă
Că mă face dascăliţă,
Se'mi fac o vargă aleasă
Că mă face preteasă!

Cînd vi bade la Sibiu,
Vino pela mini Ńintiu,
Că tu şti bădişo bine,
Mindruţa cu ce se ţine!

Dute lele dute drace,
Că năravul tău nu'mi place,
Cite citane 'ntilneşti,
Tu cu toate povesteşti!

Vai săracul popa nost,
Cînd aude clopotul,
Tipă plugu'n burueni,
Şi aleargă la pomeni!

Popa nost îi popă prost,
Că mincă cu dulce'n post,
Dar nu singur mincă aşa,
Mincă şi preotasa!

Are popa două fete,
Amîndouae stau se fete,
Una fată la Crăciun,
Cîndu-î laptele mai bun,
Alta fată la Ispas,
Cîndu-î laptele mai gras!

De s'ar ţese pînza'n pat,
Colo sus lingă bărbat,
Toate-ar fi de măritat,
Dar se ţese în război,
Cu necaz şi cu nevoi!

Măritam'aş mărita,
Pînea n'o ştiu frămînta,
In coptor n'o ştiu băga,
Pînă n'o leg cu funca!

Bate Doamne şi trăsneşte
Cîţi se 'nsoară pentru zestre,
Şi fac din boala neveste!

Frunză verde scurtă 'n erac
'Am nevastă şi nu'mi p'ace,
Mai frumoasă n'o pot face,
Ţine-o Doamne ia-o drace!

Cîntă lele pîn' eşti fată,
Că dacă te-î mărita,
'A cînta nu-î cuteza,
In casă de soacrăta,
In iudă de socru' tău,
P'afară de mutul tău!

Acum frate pînă poţi,
Făi cărări în toate părţi,
Că dacă te-î însura,
Toate ţi s'or infunda,
Nu cu parî, nici cu nuele,
Ci numai cu vorbe grele!

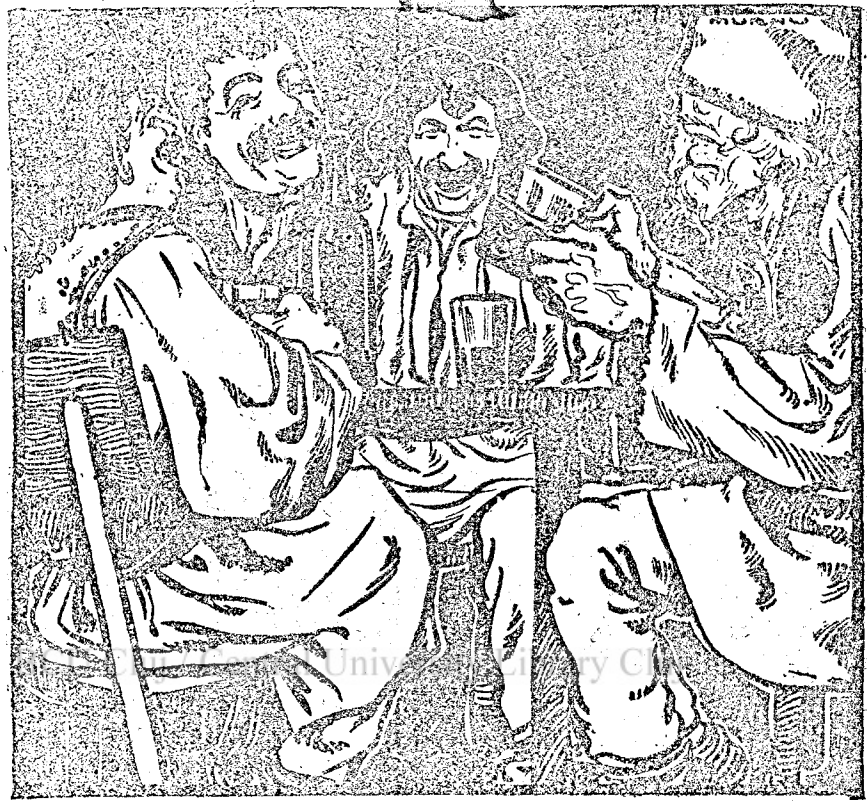
Poşta Cucului.

»Cūcū la Căcova«. Trebuie lucrată
din nou. Deci fi cu răbdare, că şi Cū-
cū numai o ghiară are cu care scrie!
N. D. Herendestî. Vor veni la
rînd. Culege mai departe.

»Vede toate«, Caransebeş. Dacă
vezi »toate« şi ni-le trimiţi şi nouă, cel
puţin fi atât de prietinos şi şopteşte
Cucului la ureche: Cum te chiamă? Şi
publicăm bucuros. De altfel cu oameni
fără nume nu stăm de vorbă.

S. C. Răcăşdia. Cu plăcere, cînd
le va veni rîndul.

Glume

Pagubă.

Medicul: Nevastă dragă, trebuie să-ți spunem, că piciorul bărbatului e atât de rău, că trebuie să-l tăiem: altfel nū-i putem mântui viața.

Nevasta: Și cū tocmai alaltăieri i-am cumpărat o pereche de cizme cū 15 coroane. Ce pagubă!!

Medicul și Domnișoara.

Medicul: Vă sfătuiesc domnișoară, să nu vă măritați.

Doșoara: Să ști că nu mă voi mărita. Bă încă și copiii mei le voi spune, să nū se căsătorească nici când.

Semnele însurăției.

Un tînăr: Mai mult nu merg la bărbier să mă radă, că ieri așa m'a tăiat cū briciul, încât toți prietenii și cū-

noșcūții cū cari mă întălnesc mă treabă:

= Da de când ești însurat, bre!

Condiție.

= Tu Ileană, — întrebă un ficuș — spune-mi: mă iubești?

= Mai mult ca pe ori cine din lumea zise fată.

= Bine, dar se ști, că eū numai o te iau de nevastă, dacă la iarnă, cā e frig tū tē vei scula sē faci focul!

La scālzi.

= Servūs, Eleno! Și tu ești ai Doar nū ești bolnavă?!

= Nū! Dar sārmanul meu soț e c bolnav.

= Ma să zică, e și el aici?

= Nū! Pe el l'am lăsat acasă, se mai intramel!